

אין עוד מלבדו
עוד יהוד ומיוחד

בית שלמה

פרפראות בסאי והארץ הקדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ויא זה מקום מנוחתי

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

פר' אמור תשפ"א
גליון 245

נא לשמור על קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת התפילה וקריאת התורה

בס"ד

- לעילוי נשמת**
- מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
 - הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא
 - מו"ר אבי ר' דוד שלום ב"ר שלמה רב הרב בנימין בן מנחם
 - רבי מאיר בעל הנס
 - רבי מאיר ב"ר גדליה
 - הרה"ק רבי זכריה מענדל ב"ר אריה לייב
 - הרה"ק רבי נתנאל וייל ב"ר יודיה טיאה
 - הרה"ק רבי שמואל מקארוב
 - הרה"ק רבי חיים מאיר ב"ר אבי עזרא זעליג
 - הרה"ק רבי צבי הירש ב"ר ניסן חיים
 - הרה"ק רבי יחזקאל לאנדא ב"ר יהודה
 - הרה"ק משה חיים ב"ר יחיאל
 - הרה"ק רבי איתמר ב"ר ישראל
 - רבי שמעון בן יוחאי
 - רבינו משה ב"ר ישראל
 - הרה"ק רבי שלמה ב"ר משה
 - הרה"ק רבי אורי ב"ר יצחק
 - רבינו מאיר ב"ר ברוך מרוטנברג
 - הרה"ק רבי מנחם מענדל ב"ר יוסף
 - הרה"ק רבי מרדכי ב"ר מנחם נחום

לקבלת גליון זה למייל שלהו בקשה ל- MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

"וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו - ביום ההוא יאכל לא תותרו ממנו עד בקר אני ה' (כ"ב, כ"ט - ל')

ניתן לרמוז בס"ד פס' זה כדרך בעבודת ה' לאדם אשר רוצה להכיר תודה על הטובה שהקב"ה גומלו זהו שנאמר וכי תזבחו זבח תודה לה' אזי מלמדת אותנו התורה מה לעשות לרצונכם תזבחו היינו שישמור ויקיים תורה ומצוות עפ"י רצון ה' אבל מלמדת התורה על שאומר התנא באבות (ב', ד') "בטל רצונך מפני רצונו" היינו שישמור ויקיים תורה ומצוות עפ"י רצון ה' אבל מלמדת התורה על תצפה לקבל שכר על כך דווקא בעולם הזה אלא ביום ההוא יאכל ביום ההוא רמוז לעולם הבא שאז יקבל ויאכל האדם את השכר על המצוות שקיים בעולם הזה, לא תותרו ממנו עד בקר ובתנאי שהאדם לא יתור אחרי מחמדי ליבו ותאוותיו עד בוקר עד שיגיע זמן פטירתו של האדם ויעבור מהעולם הזה המכונה לילה לחיי העולם הבא המכונה בוקר וזהו מה שנאמר בפס' הבא ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני ה'" ומפרש רש"י ושמרתם. זו המשנה ועשיתם. זה המעשה"

"וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם" (כ"ג, כ"א)

הפס' הנ"ל נכתב בפס' העוסקים בחג השבועות חג מתן תורה וניתן לראות רמז לעניין התורה שניתנת בחג זה שכן אומר הפס' וקראתם בעצם היום הזה היינו שתקראו על היום הזה על יום ו' סיון מקרא קדש רמז לתורה יהיה לכם היינו שיקרא חג מתן תורה על התורה שניתנה לנו ביום זה

"פי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה" (כ"ג, כ"ט)

הגמרא בסנהדרין (ק"א, ע"א) מספרת את הסיפור הבא "אמר רבה בר בר חנה כשחלה ר' אליעזר נכנסו תלמידיו לבקריו אמר להן חמה עזה יש בעולם התחילו הן בוכין ורבי עקיבא משחק אמרו לו למה אתה משחק אמר להן וכי מפני מה אתם בוכים אמרו לו אפשר ספר תורה שרוי בצער ולא נבכה אמר להן לכך אני משחק כל זמן שאני רואה רבי שאין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה ואין שמנו מבאיש ואין דובשנו מדביש אמרתי שמא חס ושלום קיבל רבי עולמו ועכשיו שאני רואה רבי בצער אני שמח אמר לו עקיבא כלום חסרתני מן התורה כולה אמר לו לימדתנו רבינו(קהלת ז, כ) כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" עפ"י הנ"ל ניתן לרמוז את הדברים הנ"ל בפס' כי כל הנפש אשר לא תענה דהיינו שלא יבואו עליה ייסורים בחינת עינוי בעצם היום הזה היינו בחיי האדם בעולם הזה זהו רמז שנכרתה הנפש מעמיה היינו שאין הקב"ה רוצה בטובתה של אותה הנשמה ולכן הוא משלם לה את כל שכרה בעולם הזה כדי שלא תקבל שכר בעולם הבא

פרקי אבות - פרק ד' משנה כ"ב

הוא היה אומר, הילודים למות, והמתים להחיות, והחיים לדון. לידע להודיע ולהודיע שהוא אל, הוא היוצר, הוא הבורא, הוא המבין, הוא הדין, הוא עד, הוא בעל דין, והוא עתיד לדון ברוף הוא, שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד, שהפל שלו ודע שהפל לפי החשבון. ואל יבטיחה יצרף שהשאל בית מנוס לה, שעל פרחף אמה נוצר, ועל פרחף אמה נולד, ועל פרחף אמה חיועל פרחף אמה מות, ועל פרחף אמה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלכי המלכים הקדוש ברוף הוא

ניתן לראות רמז במשנה זו בס"ד כי המילה כרח"ך עולה בגימטריא מאתים ארבעים ושמונה שהוא מס' האברים שבאדם וכן המילה חשבון עולה למס' שלוש מאות שישים וחמש עם הכולל שהוא מס' הגידים שבאדם וכתוב שאברי האדם מכוונים אל רמ"ח מצוות עשה והגידים מכוונים אל שס"ה מצוות לא תעשה ואל זה ירמוז התנא כי עתיד האדם לתת דין וחשבון על כל דבר שעשה באברים ובגידים שהקב"ה ברא באדם האם קיים בהם מצוות או ח"ו עשה בהם עברות וידוע מספרים הקדושים שמצוות יהודי יכול לקיים מכל הלב מרוב אהבתו את ה' יתברך ולכן הוא יכול לקבל עליהם שכר מלא שכן עשה אותם אם כל הכוונות התלויות בהם אך עברות אף פעם יהודי לא עושה

בשלמות כי אע"פ שחטא מיד ליבו נחמץ בקרבו ומתחרט ולכן אין עברה מושלמת והעונש יהיה בהתאם לחרטה שבאה אחרי העברה אם יהודי יתחרט הרבה העונש יהיה קטן וכן לחילופין ולכן במצוות לא תעשה שייך בהם המילה חשבון כי כביכול הקב"ה עושה עם האדם חשבון באיזו רצון הוא עשה את העברה ולפי זה יקבל את העונש ולכן צריך האדם להקדים ולעשות תשובה מעליא עוד בחייו כי אח"כ כבר לא יכול האדם לעשות דבר ויש לזכור כי אין דבר העומד בפני התשובה האמיתית באותו ענין ראוי להדגיש כי גם במצוות יש התחשבות מדוע קיים את המצווה האם לשם כבוד ופרסום או מצווה לשמה והשכר הוא בהתאם למחשבה והיגיעה

משנת הצדיק - התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי י"ח אייר - ל"ג בעומר (ראשון)

ובחיבוריו הרבים. ורבי עקיבא היה רב ישועות רבות ופלאיות מסופרות סביב התנא הקדוש הרשב"י, יהודי אמיד מארה"ב הגיע לציון התנא הקדוש בעת עומדו שם החליט משום מה להושיט את ידו לתוך תיבת הפתקאות - קוויטלאך ולקרוא אחת מתוכה, והנה הוא רואה יהודי תמים מתחנן בקוויטל לפני רשב"י שישלח לו 20,000 ₪ בו מפרט את הוצאתו הרבים ומנמק מדוע זקוק לסכום מכובד שכזה, ולתמימותו לא היה גבול - מצידו השני של הקוויטל רשם אותו יהודי את כתובתו למשלוח הצ"ק, התרעם אותו עשיר עליו וגמר בליבו ללמד את אותו יהודי לקח ולגחך עליו, הוציא מכיסו את פנקס הצ"קים מילא את הסכום ב20,000 ₪ ושיררב בשורת החתימה - רבי שמעון בר יוחאי, וכך שיגר לאותו יהודי תמים.

לאחר מס' ימים שב העשיר אל מעונו פונה אל חשבונותיו והנה צד את עינו שורת חיוב של 20,000 ₪ לתדהמתו לא היה גבול והוא ניסה לעלות על דעתו היכן הוציא צ"ק זה, וללא הועיל. פנה אל הבנק בהודעה על זיוף חתימתו, הבנקאי מושיט לו העתק לתדהמתו רואה שהציק קביל וחתימת ידו על הצ"ק ללא שום זיוף.

מנסה שוב לדלות ממעמקי הזכרון מנין הוא מכיר את הצ"ק ולפתע הבחין שבתאריך מופיע ל"ג בעומר נזכר מיד מהמעשה קונדס שעולל תפס את ראשו ואומר "רשב"י לכל ואף לפחותים" בטעות שרבבתי את חתימת ידי במקום את של רבי שמעון.

סיפורי מופתים רבים על פקידת עקרות מתפרסמים מידי שנה בשנה אחת מהן שמעתי מנכד בעל המעשה, סבו וסבתו חיבו 8 שנים לזש"ק, חשבו על אימוץ ילד ובכך להמשיך את זיכרונם בשרשרת הדורות, לפני החלטתם, החליטו לפקוד את ציון התנא רשב"י במירון ביום ההילולא בל"ג בעומר, שם ערכו סעודה גדולה לכבוד התנא שטמון בהר. בעת הזכרתם אצל התנא הבטיחו שאם יזכו בילד יתנו את השם שמעון ע"ש הצדיק, תפילתם התקבלה ולמועד השנה נולד להם תינוק שזכה להתעטר בשם שמעון כהבטחתם, לאחר מס' שנים חשקו בילד נוסף הבטיחו שאם בשנה הבאה יולד להם בן נוסף יעניקו לו את השם אלעזר ע"ש אלעזר ב"ר שמעון, וכך כעבור שנה זכו לקיים גם הבטחתם השנייה. זכותו יגן עלינו

מובא במדרש שלפני ביאת רשב"י לעולם חיבו וציפו הוריו - יוחאי ואמו שרה שנים רבות לפני בטן משלא הגיע החליט יוחאי שעליו לגרש את אשתו בכדי להתחתן עם אשה אחרת בתקווה שאולי ממנה יצאו דורות מבורכים.

פנה אל אשתו ושיתף אותה בתוכניתו, רעייתו, שצער רב נגרם לה בגין כך, החלה לבכות ולהתחנן לפני בורא כל הנבראים אשר בידו מפתח החיים, בתחינות חמות ורותחות שיתן לה ה' חיים - אם אין לי בנים ומתה אנוכי, ושלא יצטרך בעלה לגרשה מחמת כן.

באותה שנה בראש השנה חלם יוחאי חלום מופלא והנה רואה הוא שדה ובו עצים לחים ועצים יבשים, והנה רואה את עצמו נשען על אחד מהעצים היבשים, רואה הוא שמלאך ובידו נאד של מים משקה מספר עצים לחים וחלק מהעצים היבשים, בעודו שוען על העץ, מתקרב המלאך לעץ מושיט את ידו לתוך חיקו ומוציא ממנה צלוחית מים ומשקה עמה את העץ עליו הוא נשען, והנה מיד פורח בעץ פרחים עם תפוחים סמוקים ויפים.

התעורר יוחאי והעיר את אשתו וסיפר לה את דבר החלום ובסיומה המשיך ואמר "גם את פתרונו מבין אנוכי - זהו המלאך המשקה את השדות הכוונה למי יוולדו ילדים, והנה העץ שעליו נשענתי מגלה שגם אנו נפקד בזש"ק".

כמובן שלשמחתם לא היתה גבולות ובמשאלה שאכן יתקיים דבר החלום, "משהו אחד שאינני מבינה" אומרת רעייתו "מדוע זה שלכולם השקה מלאך מנאד אחיד ואילו לנו הוציא כלי נסתר מתחת חיקו?" אכן הסכימו השניים "דבר תמוה, נפנה אם כן לרבי עקיבא שיבאר לנו את הסיבה"

לאחר ראש השנה פנו אל רבי עקיבא וסיפרו לו את דבר החלום הפלאי לבסוף שטחו את בקשתם ושאלתם "מדוע את העץ שלנו השקה דווקא מצלוחית של מים קטנה שהוציא מתחת חיקו?" ענה להם רבי עקיבא "דעו לכם שצלוחית מים זו אינה סתם צלוחית! צלוחית המים הם הדמעות של שרה אשתך שנאספו ונשמרו בתוך צלוחית זו מתפילתיה ודמעותיה הרבות לקב"ה, שיזכה אתכם בזש"ק, והם אלו שנתנו לך את הישועה והזוכיה בפרי בטן", בירכב רבי עקיבא שעוד השנה תזכו לחבוק בן, ואכן בחג השבועות נולד למזול"ט בנם רבי שמעון שהאיר את העולם בתורתו בקדושתו

דובב שפתי ישנים - ליקוטים מספרים שפחות מוכרים

דבר השוה - הרה"ק רבי שמעון בן דוד ועקנין זצוק"ל ז"ע

"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּזְבַּח הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם הַבִּיאָתְכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֶה שֶׁבַע שִׁבְתוֹת תְּמִימוֹת תְּהֵינָה" (כ"ג, ט"ו)

במדר' רבה (פ' כ"ח) תני ר"ח שבע שבתות תמימות תהיינה אמתי הן תמימות בזמן שישראל עושין רצונו של מקום עכ"ל ונלל"פ כהמ"ד בא"א במ"ש ה' עוללות אפרים ז"ל הט' לספירת ז' שבתות דוקא משום שהיו ישראל נטמאים במצרים בשבע טומאות נדה וזיבה וטומאת מת וכו' וכל טומאה צריך לה ז' ימים לכך צותה תורה לספור ז' שבועות כדי ליטהר מאותן ז' טומאות ולחזור בתשובה בכדי להיות ראויים לקבלת התורה בה"ם עוד דרשו רז"ל ע"פ חרות על הלוחות חירות ממלא"ה חירות משעבוד מלכיות ע"ע והנה תיבת תמימות היא אותיות ית"ם מו"ת וז"א ר"ח ומתי הן תמימות כי יתם מות מישראל בזמן שישראל עושין רצונו של מקום ויטהרו ויתקדשו בקדושה של מעלה מאותן הז' טומאות ע"י ספירת ז' שבתות אזי יהיו תמימות יתם המות מהם כמ"ש חירות ממלא"ה כנ"ל וק"ל

ל"ג בעומר

כותב בעל טעמי המנהגים ומקורי הדינים "ומי שרוצה להתדבק ולהתקשר בקשר של קיימא אל איתן אדוננו התנא רשב"י יעסוק בקדושה עליונה בדברי קדשו בזה"ק ובמאמריו בש"ס בבלי וירושלמי ומדרשים, כמו שגילה לנו מגיד דבריו ליעקב רבינו הקדוש המגיד ממעזריטש זיע"א בספרו לקוטי אמרים וז"ל, כשלומד בגמרא אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל אדם הוא החיות שלו, ושם הוי"ה הוא מחיה ומקשר החיות עם המוחין. והדין שאומר, הוא השכל שלו, דהיינו המוחין. ונמצא שכשומד בדחילו ורחימו הוא מקשר עצמו לרבי שמעון עכ"ל"